

Številka: 018-099/2025-6

Datum: 13. 10. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL, nakup IKT opreme*«, v sklopu 1 »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba SRC Infonet, d.o.o., Cesta na Okroglo 7, Naklo, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba AZ ODVETNIKI Avbreht, Erjavec Avbreht, Erjavec, Lešnik Sitar, Arnol o.p., d.o.o., Tivolska cesta 50, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za zdravje, Štefanova ulica 5, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 13. 10. 2025

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika o oddaji javnega naročila v sklopu 1 »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL*«, kot izhaja iz dokumenta »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« z dne 13. 8. 2025, št. 4301-11/2023-2711-152.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 31.661,20 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 14. 4. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 240531-2025; zatem je naročnik objavil skupno še pet popravkov. Naročnik je predmetno javno naročilo razdelil na tri sklope.

Naročnik je 13. 8. 2025 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002643/2025-ODL/01 objavil »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*«, št. 4301-11/2023-2711-152, s katero je

predmetno javno naročilo v sklopu 1 oddal ponudniku BETTER, programska oprema, d.o.o., Štukljeva cesta 48, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). V obrazložitvi odločitve je naročnik navedel, da je za sklop 1 prejel dve ponudbi, in sicer ponudbo vlagatelja kot vodilnega partnerja v skupnem nastopu s partnerjema Caretronic d.o.o., Ljubljanska cesta 24A, Kranj in COMTRADE 360 d.o.o., Letališka cesta 29B, Ljubljana za 17.244.399,88 EUR z DDV in ponudbo izbranega ponudnika za 24.748,920,00 EUR z DDV. Posledično je najprej preveril dopustnost vlagateljeve ponudbe, pri čemer je ugotovil, da ponudba ni dopustna, ker je vlagatelj v obrazcu ESPD navedel, da namerava oddati del javnega naročila v podizvajanje tretjim osebam, pri tem pa je navedel več podizvajalcev, med drugim tudi M. B., za katerega ni predložil dokumentacije, ki jo je naročnik zahteval v razpisni dokumentaciji za podizvajalce – vlagatelj ni predložil obrazca ESPD in druge dokumentacije ter dokazil, zato je njegova ponudba nedopustna, saj ni skladna z zahtevami iz razpisne dokumentacije, kjer je bilo jasno zahtevano, da mora ponudnik za vsakega priglasičenega podizvajalca poleg obrazca ESPD predložiti tudi dokazila za izpolnjevanje pogojev. Posledično vlagatelj tako ni izkazal, da M. B. izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter da pri njem ne obstajajo razlogi za izključitev, iz ponudbene dokumentacije pa tudi ni razvidno, katera dela prevzema v podizvajanje. Ker je bil M. B. priglasičen kot podizvajalec, katerega zmogljivosti vlagatelj ne uporablja, ga naročnik ni bil dolžan pozvati na zamenjavo podizvajalca. Prav tako ga ni bil dolžan pozvati na dopolnitev ponudbe, saj v ponudbi manjkajo podatki, v zvezi s katerimi dopolnjevanje ponudb ni dovoljeno. Iz obrazložitve dalje izhaja, da je naročnik nato preveril ponudbo izbranega ponudnika, pri čemer je zaključil, da je ta ponudba dopustna.

Vlagatelj je 25. 8. 2025 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila in se mu povrne priglašene stroške pravnega varstva. Kot nepravilen označuje naročnikov zaključek o nedopustnosti njegove ponudbe. Res je v obrazec ESPD v točki »D. Informacije o podizvajalcih, katerih zmogljivosti gospodarski subjekt ne uporablja« navedel med drugim tudi M. B., vendar pa je pri tem vnosu prišlo do očitne pomote, saj je iz celotne ponudbene dokumentacije *prima facie* očitno, da vodilni partner (vlagatelj) z M. B. kot podizvajalcem ne nastopa in M. B. torej ni podizvajalec. Vlagatelj v nadaljevanju pojasnjuje, da M. B. ni omenjal v nobenem preostalem delu ponudbe, oziroma se nanj ne nanaša noben od preostalih dokumentov v ponudbi, zanj pa tudi ni predložil nobenega od (v primeru nominacije podizvajalca) zahtevanih obrazcev, dokazil itd. (te tudi našteva). V ponudbi ni izkazana in iz nje ne izhaja ne volja vlagatelja za sodelovanje M. B. v ponudbi ne volja M. B. samega za sodelovanje v ponudbi. Sklicujoč se tudi na prakso Državne revizijske komisije zapis subjekta M. B. v obrazcu ESPD vlagatelja označuje za očitno napako v smislu petega odstavka 89. člena ZJN-3, ki na jasnost ponudbe ne vpliva in jo naročnik (lahko) spregleda – vlagatelj z vidika načel javnega naročanja utemeljuje, zakaj zgolj očitna napaka, ki ne more škodovati za vsebinsko pomanjkljivost, ne more biti razlog za izločitev oziroma zavrnitev konkurenčne in dopustne ponudbe. Kot problematično vlagatelj izpostavlja še neobrazloženost izpodbijane odločitve, saj ga naročnik z njo ni seznanil, zakaj ga ni bil upravičen pozvati na dopolnitev ponudbe. V zaključku izpostavlja, da je razlika med njegovo ponudbo in ponudbo izbranega ponudnika več kot 7.500.000,00 EUR, zaradi česar je sprejem naročnikove odločitve v sklopu 1, ko v nasprotju z ZJN-3 izloča ponudbo vlagatelja zaradi očitne napake, groba kršitev temeljnih načel javnega naročanja, kot takšna pa je tudi nasprotna osnovni ideji zakonodajalca, da se ne izloča ponudb zaradi formalnih pomanjkljivosti (napak), ki na zmožnost izpolnitve naročila in njeno vsebino ne vplivajo.

Izbrani ponudnik se je o zahtevku za revizijo izjasnil z vlogo z dne 29. 8. 2025. Zahtevek za revizijo označuje za v celoti neutemeljen, vložen zgolj z namenom zavlačevanja postopka in preprečitve oddaje predmetnega javnega naročila. Ugovarja aktivni legitimaciji vlagatelja, saj naj vlagatelj sploh ne bi imel podatkov o ocenah meril, zato je pavšalna njegova navedba o tem, da je njegova ponudba ekonomsko najugodnejša. Kot pravilno označuje odločitev naročnika o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe kot nedopustne. Utemeljuje, zakaj pri navedbi M. B. v obrazcu ESPD v vlagateljevi ponudbi ne gre za očitno napako, ki bi jo naročnik lahko spregledal (pri čemer

kot nerelevantno označuje prakso Državne revizijske komisije, na katero se sklicuje vlagatelj) ter zakaj je neutemeljen očitke o neustrezni obrazloženosti izpodbijane odločitve.

Naročnik je 3. 9. 2025 vlagatelju prek portala eRevizija posredoval sklep št. 4301-11/2023-2711-159 z dne 1. 9. 2025 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), s katerim je zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljen. Utemeljuje, zakaj navedbe M. B. v ESPD ni mogoče obravnavati kot očitne napake (pri čemer se sklicuje tudi na prakso Državne revizijske komisije) in navaja, da:

- navedba M. B. v ESPD ne izpolnjuje kriterijev očitne napake,
- iz pregleda celotne ponudbe ni bilo mogoče zanesljivo ugotoviti, kakšna je vloga M. B. v ponudbi, zaradi česar je ponudba nedopustna;
- vsebina ESPD odraža ponudbeno voljo gospodarskega subjekta v trenutku oddaje ponudbe oziroma uradno izjavo gospodarskega subjekta;
- vnos podizvajalca v ESPD nikakor ne more biti posledica »nenamerne« ali »naključne« napake, saj sistem izpolnjevanja ESPD od ponudnika zahteva aktivno ravnanje;
- bi sprejem vlagateljeve razlage pomenil, da bi ponudnik lahko poljubno izničil lastne izjave iz ESPD, kadar bi se mu to zdelo oportuno, in jih naknadno označil za »očiten lapsus«, kar bi povsem razvrednotilo funkcijo ESPD in pomenilo spreminjanje ponudb po njihovi oddaji, kar je v nasprotju z ZJN-3;
- je ESPD (kot je že večkrat zapisala Državna revizijska komisija) edino dokazilo o ponudbeni volji gospodarskega subjekta glede razkritja sodelujočih subjektov in izpolnjevanja pogojev, ki ga po poteku roka za oddajo ponudb ni dopustno spreminjati;
- ni mogel brez pojasnila vlagatelja z gotovostjo ugotoviti, da gre za očitno napako, in tudi ni imel nobenega objektivno preverljivega podatka, ki bi potrjeval, da gre zgolj za pomoto;
- glede na pomen obrazca ESPD ni mogoče slediti argumentaciji vlagatelja o očitni napaki.

Zavrača tudi očitke o neobrazloženosti izpodbijane odločitve ter kršitvi načel javnega naročanja.

Naročnik je 4. 9. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 8. 9. 2025 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo. Ne strinja se z navedbami naročnika. Ponovno poudarja, da je potrebno gledati celotno ponudbo, iz katere je popolnoma jasno, da gre pri navedbi M. B. v ESPD za očitno napako. Izpostavlja, da je aktivno ravnanje potrebno pri izpolnjevanju celotne ponudbe in ne le ESPD, zaradi česar so popolnoma neutemeljene navedbe naročnika, da zaradi tega, ker je vlagatelj pri izpolnjevanju ESPD aktivno ravnal, to ne pomeni očitne napake. Slediti takšnemu nesmiselnemu in napačnemu razlogovanju naročnika (torej da ob aktivnem ravnanju ni očitne napake) bi pomenilo, da do očitne napake sploh ne more priti, kar pa ne drži – tudi ZJN-3 naslavlja očitno napako v ponudbi in omogoča njen spregled. Vlagatelj še dodatno pojasnjuje, da so očitne napake lahko tudi v ESPD. Kot neustrezno označuje naročnikovo sklicevanje na prakso Državne revizijske komisije, pri čemer pojasnjuje še stališča Upravnega sodišča Republike Slovenije v upravnem sporu v zvezi z enim od teh sklepov.

Naročnik je vlagatelju in Državni revizijski komisiji 16. 9. 2025 posredoval pripravljeno vlogo. Ne strinja se s stališči vlagatelja v vlogi z dne 8. 9. 2025. Ravno to, da bi moral obstoj očitne napake ugotoviti na podlagi celotne ponudbene dokumentacije, naj bi potrjevalo, da ne gre za očitno napako in da ni na prvi pogled razvidno, da je navedba M. B. v ESPD očitna napaka – naročnik meni, da kadar se domnevna napaka lahko ugotovi šele na podlagi drugih delov ponudbene dokumentacije, o očitni napaki ni mogoče govoriti. Kot problematično izpostavlja, da se vlagatelj v vlogi z dne 8. 9. 2025 prvič sklicuje na nov pravni vir, sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije, ki je doslej ni navajal, to pa pomeni, da gre za novoto po 15. členu ZPVPJN, ki je v tej fazi postopka nedopustna; tudi sicer naj bi se ta sodba nanašala na drugačno dejansko stanje,

kjer je bila sporna navedba v vzorcu pogodbe (ki nima značaja uradne izjave gospodarskega subjekta o izpolnjevanju pogojev in o subjektih, ki nastopajo v ponudbi) in ne v ESPD. Kot nedopustno novoto označuje tudi navedbo vlagatelja, ko ta v opredelitvi prvič razvija razlago, da je naročnik v primeru nastopa s podizvajalci zahteval izpolnitev obrazca »Podizvajalci«, in na tej podlagi sklepa o domnevni skladnosti njegove ponudbe. Naročnik tudi oporeka navedbam vlagatelja, ki se nanašajo na prakso Državne revizijske komisije.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v vlogi z dne 16. 9. 2025 opredelil z vlogo z dne 18. 9. 2025. Pojasnjuje, da je že v zahtevku za revizijo razvijal razlago, da je naročnik v primeru nastopa s podizvajalci zahteval izpolnitev obrazca »Podizvajalci«. Kot bistveno izpostavlja, da je naročnik dolžan presojsati celotno ponudbo in ne le parcialno, njenih posameznih delov, izolirano od celotne ponudbe.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavani zadevi je med strankama sporno, ali je naročnik utemeljeno in skladno z ZJN-3 vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno zaradi nepredložitve ustreznih dokazil za subjekt M. B., ki naj bi (tako naročnik) v vlagateljevi ponudbi nastopal kot podizvajalec, vlagatelj pa zatrjuje, da je navedba tega subjekta očitna napaka, ki bi jo moral naročnik spregledati.

V skladu z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je dopustna ponudba tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in
- ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Naročnik lahko, v kolikor so ali se zdi informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne, oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3, zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave ponudnikov in transparentnosti. Ista določba ZJN-3 med drugim določa tudi, da naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam ter da se lahko predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda.

Četudi torej peti odstavek 89. člena ZJN-3 (pod pogoji, določenimi v zakonu) načeloma dopušča odpravo oziroma spregled določenih pomanjkljivosti v ponudbi, pa je v zvezi s popraviljanjem in dopolnjevanjem ponudbe (po poteku roka za oddajo ponudb) potrebno upoštevati tudi določbe šestega odstavka 89. člena ZJN-3. Razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba, ponudnik skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV, razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3 (odprava računskih napak), in tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Zahteve v zvezi s predmetnim postopkom oddaje javnega naročila je naročnik določil v razpisni dokumentaciji, pri čemer je v dokumentu »NAVODILA PONUDNIKOM« v poglavju 10.5. »Ponudba s podizvajalci« navedel:

»V skladu z definicijo prvega odstavka 94. člena ZJN-3 je podizvajalec gospodarski subjekt, ki je pravna ali fizična oseba in za ponudnika, s katerim je naročnik sklenil pogodbo o izvedbi javnega naročila, dobavlja blago ali izvaja storitev oziroma gradnjo, ki je neposredno povezana s predmetom javnega naročila.

V primeru, da bo ponudnik pri izvedbi naročila sodeloval s podizvajalci, mora v obrazcu ESPD navesti vse podizvajalce ter vsak del javnega naročila, ki ga namerava oddati v podizvajanje.

Če ponudnik za izpolnjevanje pogojev uporablja zmogljivosti podizvajalca, je poleg določenega v tej točki potrebno upoštevati še naslednjo točko teh navodil.

Ponudnik v sistem e-JN označi, da gre za ponudbo s podizvajalci in navede vse sodelujoče gospodarske subjekte. V primeru neskladja med vpisom podizvajalcev v informacijskem sistemu e-JN in vpisom podizvajalcev v ponudbeni dokumentaciji, se bo štelo, da velja vpis v ponudbeni dokumentaciji.

Ponudnik mora v ponudbi predložiti izpolnjene obrazce ESPD za vsakega podizvajalca, s katerim bo sodeloval pri naročilu. Če bodo pri podizvajalcu obstajali razlogi za izključitev iz točke 8.1 teh navodil, bo naročnik podizvajalca zavrnil.

Ponudnik mora za posameznega podizvajalca priložiti enaka dokazila za izpolnjevanje pogojev, določenih v prejšnjem stavku, kot jih mora priložiti zase.

Neposredna plačila podizvajalcem na način, določen v petem odstavku 94. člena ZJN-3, so obvezna le v primeru, če podizvajalec v skladu in na način, določen v drugem in tretjem odstavku tega člena, zahteva neposredno plačilo, v nasprotnem primeru se upošteva šesti odstavek tega člena.

[...]

Podizvajalci, ki bodo priglašeni v ponudbi, morajo ustrezno izpolniti, datirati, podpisati in žigosati svoj obrazec ESPD, ponudnik pa mora ta obrazec predložiti v svoji ponudbi za vsak gospodarski subjekt, ki namerava sodelovati pri izpolnitvi javnega naročila in ima skladno z ZJN-3 oziroma prakso Državne revizijske komisije status podizvajalca.

Ponudnik (oziroma skupina ponudnikov), ki namerava oddati del javnega naročila v podizvajanje, mora v ponudbi predložiti izpolnjen, podpisan, datiran in žigosan obrazec »Podizvajalci«, v

katerem mora navesti vse podizvajalce, vsak del javnega naročila, ki ga namerava oddati v podizvajanje, ter kontaktne podatke in zakonite zastopnike predlaganih podizvajalcev. [...]».

Med strankama ni sporno, da je v obrazcu ESPD vlagatelja v razdelku »D: Informacije o podizvajalcih, katerih zmogljivosti gospodarski subjekt ne uporablja« kot eden od štirih podizvajalcev naštet tudi M. B., prav tako pa med strankama ni sporno, da M. B. ni omenjen nikjer drugje v ponudbi in da se nanj ne nanaša nobeno od predloženih dokazil – navedeno potrjuje tudi pregled vlagateljeve ponudbe. Vlagatelj torej v zahtevku za revizijo (in ne šele v opredelitvi do navedb naročnika, kot mu to neutemeljeno očita naročnik) navaja, da za M. B. ni bil predložen obrazec ESPD (ki so ga morali ponudniki predložiti tudi za vse podizvajalce), obrazec 4 »izjava podizvajalca o neposrednih plačilih«, obrazec 5a »Izjava gospodarskega subjekta – splošna«, ter da M. B. ni bil vnesen v sistem e-JN ali naveden v obrazcu 1 »Struktura ponudbe« (v katerega so ponudniki vnesli tudi podatek o sodelujočih podizvajalcih) ali v obrazcu 3 »Podizvajalci« (s katerim so ponudniki izjavili, s katerimi podizvajalci bodo izvedli javno naročilo in katera dela bodo izvedli ti podizvajalci).

Državna revizijska komisija ugotavlja in soglaša z vlagateljem v tem, da zapis M. B. (zgolj) v obrazcu ESPD vlagatelja na jasnost njegove ponudbe glede vprašanja, ali vlagatelj nastopa s podizvajalcem M. B., ne vpliva – iz ponudbe namreč jasno izhaja, da vlagatelj s podizvajalcem M. B. ne nastopa. Zapis subjekta M. B. v obrazcu ESPD vlagatelja tako po presoji Državne revizijske komisije predstavlja očitno napako v smislu petega odstavka 89. člena ZJN-3, ki na jasnost ponudbe ne vpliva. Glede na celotno vsebino ponudbe je po presoji Državne revizijske komisije namreč že na prvi pogled očitno, da sporni zapis v obrazcu ESPD ob hkratni nesporni preostali vsebini ponudbe (kot že predstavljeno) ne odraža volje vlagatelja glede sodelovanja z M. B. kot podizvajalcem (in tudi ne volje M. B. za sodelovanje z vlagateljem), kljub temu zapisu pa je iz ponudbe mogoče jasno ugotoviti že v času predložitve ponudbe obstoječo voljo, da z omenjenim subjektom kot podizvajalcem ne nastopa.

Pri tem Državna revizijska komisija kot neutemeljene zavrača naročnikove argumente v prid trditvi, da očitne napake v ESPD niso mogoče, saj za tako stališče v ZJN-3 ni podlage. ZJN-3 tudi ne omejuje očitnih napak na zgolj tiste napake, ki ne bi bile posledica aktivnega ravnanja ponudnika, kot to neutemeljeno omejujoče opredeljuje naročnik.

Državna revizijska komisija še pojasnjuje, da se naročnik neutemeljeno sklicuje na sklepe št. 018-085/2023-4, 018-027/2023-10 in 018-099/2024, v katerih naj bi (tako naročnik) »Državna revizijska komisija [...] zapisala, [da] je ESPD edino dokazilo o ponudbeni volji gospodarskega subjekta glede razkritja sodelujočih subjektov«. Kot je bilo tedaj poudarjeno v obrazložitvi sklepa št. 018-085/2023-4, se je navedeno nanašalo na konkretni primer tedaj obravnavane zadeve, kjer je bil obrazec ESPD edini izraz ponudnikove volje glede (ne)izpolnjevanja pogojev, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, saj naročnik v zvezi s tem pogojem ni predvidel izpolnitve morebitnih drugih obrazcev. V obravnavanem primeru pa je dejansko stanje drugačno, saj je naročnik za primer nastopa s podizvajalci predvidel več obveznosti ponudnikov (že podrobno opisano zgoraj, npr. tudi s predložitvijo izrecne izjave na obrazcu 3 »Podizvajalci«). V sklepu 018-027/2023-10 Državna revizijska komisija ni zavzela stališča, kot ga predstavlja naročnik (je pa po drugi strani tedaj ugotovila, da je bil obstoj nominacije podizvajalca T. razviden iz celotne ponudbe, čeravno je bilo v ESPD navedeno, da partner ISKRA, d.o.o. nastopa brez podizvajalca). V sklepu št. 018-099/2024-10 se Državna revizijska komisija sploh ni opredeljevala do ESPD.

V zvezi z vlagateljevim sklicevanjem na sklep Državne revizijske komisije št. 018-027/2023-10 [v katerem je Državna revizijska komisija odločila, da ni mogoče kot zakonitega in skladnega z načeloma transparentnosti (6. člen ZJN-3) in enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-

3) sprejeti ravnanja naročnika, ko je kot dopustno spoznal in izbral ponudbo, v kateri je izbrani ponudnik v vzorcu pogodbe kot podizvajalca navedel gospodarski subjekt R., zanj pa ni predložil nobene dokumentacije, zahtevane z razpisno dokumentacijo] Državna revizijska komisija še pojasnjuje, da je v zvezi z oddajo javnega naročila, ki je bilo predmet obravnave v sklepu št. 018-027/2023-10, zatem potekal še en postopek pravnega varstva, v katerem je Državna revizijska komisija odločila s sklepom št. 018-067/2023-6 in glede nejasnosti vloge subjekta R. zavzela smiselno enako stališče kot v predhodnem sklepu – vključno s tem, da pri navedbi subjekta R. v vzorcu pogodbe ne gre za očitno napako. Vendar pa je bil zoper sklep št. 018-067/2023-6 sprožen upravni spor, Upravno sodišče Republike Slovenije pa je v sodbi I U 1114/2023-95 z dne 21. 11. 2023 zavzelo stališče, da zapis subjekta R. (le) v vzorcu pogodbe na jasnost ponudbe glede vprašanja, ali tedanji vodilni partner v ponudbi nastopa s podizvajalcem, ne vpliva, saj po presoji sodišča iz ponudbe jasno izhaja, da tedanji vodilni partner s podizvajalcem ne nastopa – pojasnjeno je bilo, da je iz ponudbe razvidno, da je prvi tožnik (tedanji vodilni partner) na za to predvidenem mestu (v obrazcu ESPD) jasno in nedvoumno izjavil, da s podizvajalcem ne nastopa, v nobenem delu ponudbe ni bilo opredeljeno, da naj bi družba R. v kakršnikoli vlogi izvedla kak konkreten del predmeta javnega naročila, za to družbo pa v ponudbi tožnikov niti ni bil predložen noben od (v primeru nominacije podizvajalca) zahtevanih obrazcev (ESPD in obrazec o podizvajalcu) niti zanj niso bili navedeni podatki, ki so bili zahtevani za primer nominacije podizvajalca. Še dodatno je bilo poudarjeno, da vpis podizvajalca v vzorec pogodbe v razpisni dokumentaciji ni bil opredeljen kot način nominacije podizvajalca. Po stališču Upravnega sodišča Republike Slovenije je bil zapis subjekta R. v vzorcu pogodbe očitna napaka v smislu petega odstavka 89. člena ZJN-3, ki na jasnost ponudbe ni vplivala; glede na celotno vsebino ponudbe je bilo po presoji sodišča že na prvi pogled očitno, da zapis v vzorcu pogodbe ne odraža volje tožnikov (partnerjev zadevne ponudbe), kljub temu zapisu pa je iz ponudbe bilo mogoče jasno ugotoviti njihovo (že v času predložitve ponudbe obstoječo) voljo, da z družbo R. ne nastopajo.

Državna revizijska komisija ne more soglašati z naročnikom, da sklicevanje vlagatelja (v vlogi z dne 8. 9. 2025) na odločitev oziroma sodno prakso Upravnega sodišča Republike Slovenije predstavlja nedopustno novoto v smislu šestega odstavka 29. člena ZPVPJN (ta se nanaša na omejitve navajanja novih kršitev, dejstev in predlaganja novih dokazov). Prav tako ni mogoče soglašati z naročnikom v tem, da se omenjena odločitev Upravnega sodišča Republike Slovenije nanaša na bistveno drugačno dejansko stanje, s čimer naročnik utemeljuje njeno nerelevantnost za obravnavani primer – ravno tako kot obravnavana zadeva se namreč nanaša na vpis določenega subjekta kot podizvajalca na zgolj eno mesto v ponudbi, pri čemer iz vseh preostalih delov ponudbe ne izhaja, da bi ta subjekt bil podizvajalec. Smiselno enako izhaja tudi iz (kasnejše) prakse Državne revizijske komisije – gl. npr. sklep št. 018-107/2024-8, ki se nanaša na vprašanje dopustnosti ponudbe tedanjega izbranega ponudnika iz razloga, ker ta vsebuje obrazec ESPD podizvajalca S., v katerem je navedeno, da S. v tej ponudbi nastopa kot podizvajalec družbe G., ki pa kot partner v izbrani ponudbi sploh ne nastopa – tudi v tem primeru je bilo pojasnjeno, zakaj je sporni vpis v ESPD predstavljal očitno napako.

Državna revizijska komisija pojasnjuje, da očitno napako naročnik lahko spregleda, ni je pa dolžan – v petem odstavku 89. člena ZJN-3 namreč ni najti podlage za zaključek, da bi moral naročnik ugotovljeno pomanjkljivost v ponudbi vlagatelja spregledati. Vendar pa v obravnavanem primeru Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ni ravnal v skladu z načelom enakopravne obravnave ponudnikov iz 7. člena ZJN-3, skladno s katerim mora zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja, upošteva vzajemno priznavanje in sorazmernost zahtev naročnika glede na predmet naročila. Čeprav to ne izhaja ne iz izpodbijane odločitve ne iz navedb naročnika ali izbranega ponudnika (vsled česar vlagatelj s tem dejstvom niti ni mogel biti seznanjen), je namreč iz odstopljene dokumentacije razvidno, da je naročnik izbranega ponudnika na podlagi

petega odstavka 89. člena ZJN-3 dne 7. 7. 2025 pozval na pojasnila in dopolnitev ponudbe s predložitvijo manjkajočih dokazil, in je torej v primeru izbranega ponudnika uporabil institute iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 (pri čemer je izbrani ponudnik zahtevana pojasnila in dopolnitve dokumentacije po pozivu tudi predložil, šele ob upoštevanju tega pa je naročnik ponudbo izbranega ponudnika obravnaval kot dopustno), medtem ko v primeru vlagatelja ni uporabil instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, ki se nanaša na spregled očitne napake. Gre za neutemeljeno razlikovanje med dvema situacijama, ki ju obe ureja peti odstavek 89. člena ZJN-3, pri čemer naročnik očitne napake v vlagateljevi ponudbi ni prezrl, je pa po drugi strani izbranega ponudnika pozival na predložitev (nesporno) manjkajoče dokumentacije v ponudbi.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zato zaključuje, da je naročnik kršil 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v povezavi s prvim in petim odstavkom 89. člena ZJN-3 ter 7. členom ZJN-3, ko je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno. Državna revizijska komisija je zato, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 1 »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL*«, kot izhaja iz dokumenta »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« z dne 13. 8. 2025, št. 4301-11/2023-2711-152.

Državna revizijska komisija naročnika z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek javnega naročanja s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudb opraviti skladno z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določili ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v vseh vlogah uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva.

Ker je zahtevek za revizijo utemeljen, je vlagatelj, skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN, upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva. Državna revizijska komisija je skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list 2/2015 s spremembami; v nadaljevanju: OT) vlagatelju kot potrebne priznala naslednje stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek za izpodbijani sklop 1 v višini 25.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 6.588,00 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku (vlagatelj izdatkov v dejanski višini ni specificiral niti izkazal) po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk ter 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenih stroškov za sestavo vlog z dne 4. 9. 2025 in 18. 9. 2025, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena ter drugi odstavek 2. člena OT) – navedbe v teh vlogah niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 31.661,20 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Izbrani ponudnik je v vlogi z dne 29. 8. 2028 priglasil povrnitev stroškov pravnega varstva. Državna revizijska komisija ocenjuje, da v konkretnem primeru njegov prispevek k rešitvi zadeve ni bil bistven, zato je ocenila, da njegovi priglašeni stroški niso potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN) in je njegovo stroškovno zahtevo zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik – po pooblaščenju,
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve.